

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ยังวิจัยได้สำนักผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการเริ่ฟเห็นนิสគุบคู่กับการตั้งเป้าหมาย และความสามารถในการเริ่ฟเห็นนิสเพียงอย่างเดียวมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง และแผนภูมิตั้งนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบด้วยค่า “t”(t-test) ของผลการทดสอบการเริ่ฟเห็นก่อนการทดสอบ

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มควบคุม	18.93	7.99	- 0.99	0.330
กลุ่มทดลอง	21.40	5.38		

$$P > .05 \quad (.05 t_{20} = 2.05)$$

**คุณบัญชีวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้มีการตั้งเป้าหมายในการเริ่ฟเห็นมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเริ่ฟเห้ากับ 18.93 และ 7.99 ส่วนกลุ่มทดลองที่มีการตั้งเป้าหมายในการเริ่ฟมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเริ่ฟเห้ากับ 21.40 และ 5.38 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเริ่ฟระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในช่วงก่อนการทดสอบพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบด้วยค่า "ที" (t-test) ของผลการทดสอบการเริร์ฟภาษาหลังพื้นสุตสัปดาห์ที่ 2

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มควบคุม	18.27	5.78	-2.73	0.011 *
กลุ่มทดลอง	23.53	4.75		

* $P < .05$ [$.05 t_{20} = 2.05$]

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้มีการตั้งเป้าหมายในการเริร์ฟมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเริร์ฟเท่ากับ 18.27 และ 5.78 ส่วนกลุ่มทดลองที่มีการตั้งเป้าหมายในการเริร์ฟ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเริร์ฟเท่ากับ 23.53 และ 4.75 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเริร์ฟระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในช่วงภาษาหลังพื้นสุตสัปดาห์ที่ 2 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเริร์ฟสูงกว่ากลุ่มควบคุม

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบด้วยค่า “ที” (t-test) ของผลการทดสอบการเสิร์ฟกายหลังสื้นสุดสัปดาห์ที่ 4

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มควบคุม	18.67	8.11	-2.87	0.008 *
กลุ่มทดลอง	23.80	3.26		

* $P < .05$ [$.05 t_{26} = 2.05$]

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ตั้งเป้าหมายในการเสิร์ฟ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเสิร์ฟเท่ากับ 18.67 และ 8.11 ส่วนกลุ่มทดลองที่มีการตั้งเป้าหมายในการเสิร์ฟมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเสิร์ฟเท่ากับ 23.80 และ 3.26 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเสิร์ฟระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในช่วงกายนหลังสื้นสุดสัปดาห์ที่ 4 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเสิร์ฟสูงกว่ากลุ่มควบคุม

**กรุณาร่วมทักษิพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบด้วยค่า “ที” (t-test) ของผลการทดสอบการเสิร์ฟภาษาหลังศัลป์สุดสัปดาห์ที่ 8

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มควบคุม	17.53	5.50	-4.74	0.000 *
กลุ่มทดลอง	25.40	3.33		

* $P < .05 [.05 t_{20} = 2.05]$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้มีการตั้งเป้าหมายในการเสิร์ฟมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.53 และ 5.50 ส่วนกลุ่มทดลองที่มีการตั้งเป้าหมายในการเสิร์ฟมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเสิร์ฟเท่ากับ 25.40 และ 3.33 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเสิร์ฟระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในช่วงภาษาหลังศัลป์สุดสัปดาห์ที่ 8 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเสิร์ฟสูงกว่ากลุ่มควบคุม

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบด้วยค่า "ที" (t-test) ของผลการทดสอบการเริร์ฟภาษาหลังสื้นสุดสัปดาห์ที่ 8

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มควบคุม	19.47	8.14	-5.88	0.000 *
กลุ่มทดลอง	29.40	2.85		

* $P < .05$ [$.05 t_{20} = 2.05$]

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้มีการตั้งเป้าหมายในการเริร์ฟมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเริร์ฟเท่ากับ 19.47 และ 8.14 ส่วนกลุ่มทดลองที่มีการตั้งเป้าหมายในการเริร์ฟมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเริร์ฟเท่ากับ 29.40 และ 2.85 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเริร์ฟระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในช่วงภาษาหลังสื้นสุดสัปดาห์ที่ 8 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเริร์ฟสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเติร์ฟในกลุ่มควบคุม

ค่า	ก่อนการทดสอบ	สั้นสุดสัปดาห์ที่ 2	สั้นสุดสัปดาห์ที่ 4	สั้นสุดสัปดาห์ที่ 6	สั้นสุดสัปดาห์ที่ 8
X	18.93	18.27	18.87	17.53	18.47
S.D.	7.89	5.76	8.11	5.50	8.14

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเติร์ฟในกลุ่มควบคุม ที่ได้จากการทดสอบเมื่อก่อนการทดสอบคือ 18.93 เมื่อสั้นสุดสัปดาห์ที่ 2 คือ 18.27 เมื่อสั้นสุดสัปดาห์ที่ 4 คือ 18.87 เมื่อสั้นสุดสัปดาห์ที่ 6 คือ 17.53 และสั้นสุดสัปดาห์ที่ 8 คือ 18.47

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดข้าของคะแนนการเติร์ฟในกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
ระหว่างบุคคล	2596.7487	14	185.4819		
ภายในบุคคล	267.6000	60	4.4600		
ระหว่างทดลอง	31.6800	4	7.9200	1.880	.127
ที่เหลือ	235.9200	56	4.2129		
รวม	2864.3487	74	38.7074		

$$P > .05 [F_{4,56} .05 = 5.697]$$

จากตารางที่ 7 ค่าเอฟที่คำนวณจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดข้าเท่ากับ 1.880 ซึ่งน้อยกว่าค่าเอฟจากตารางคือ 5.697 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเติร์ฟในแต่ละช่วงของการฝึกในกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเติร์ฟในกลุ่มทดลอง

ค่า	ก่อนการทดสอบ	สั้นสุดสัปดาห์ที่ 2	สั้นสุดสัปดาห์ที่ 4	สั้นสุดสัปดาห์ที่ 8	สั้นสุดสัปดาห์ที่ 8
\bar{X}	21.40	23.53	23.80	25.40	29.40
S.D.	5.88	4.75	3.20	3.88	2.85

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเติร์ฟในกลุ่มทดลอง ที่ได้จากการทดสอบเมื่อก่อนการทดสอบคือ 21.40 เมื่อสั้นสุดสัปดาห์ที่ 2 คือ 23.53 เมื่อสั้นสุดสัปดาห์ที่ 4 คือ 23.80 เมื่อสั้นสุดสัปดาห์ที่ 8 คือ 25.40 และเมื่อสั้นสุดสัปดาห์ที่ 8 คือ 29.40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดข้าบองคะแนนการเติร์ฟในกลุ่มทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
ระหว่างบุคคล	698.7487	14	49.8676		
ภายในบุคคล	876.8000	60	14.2800		
ระหว่างทดลอง	534.6133	4	133.6533	16.926 *	.000 *
ที่เหลือ	442.1887	56	7.8902		
รวม	1873.5467	74	22.6155		

* $P < .05$ [$F_{4,50} .05 = 5.687$]

จากตารางที่ 9 ค่าเอฟที่คำนวณจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดข้าบกับ 16.926 ซึ่งมากกว่าค่าเอฟจากตารางคือ 5.687 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเติร์ฟในแต่ละช่วงของ การปีกในกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการเติร์ฟระหว่างครั้งที่ทดสอบกับค่าความแตกต่าง วิกฤติ (d) ตามวิธีของเซฟฟ์ (Scheffe' Method)

หุ้นส่วนทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนเป็นรายคู่ของคะแนนการเสิร์ฟในการทดสอบแต่ละช่วงของกลุ่มทดลอง ด้วยวิธีของเบฟเฟ่

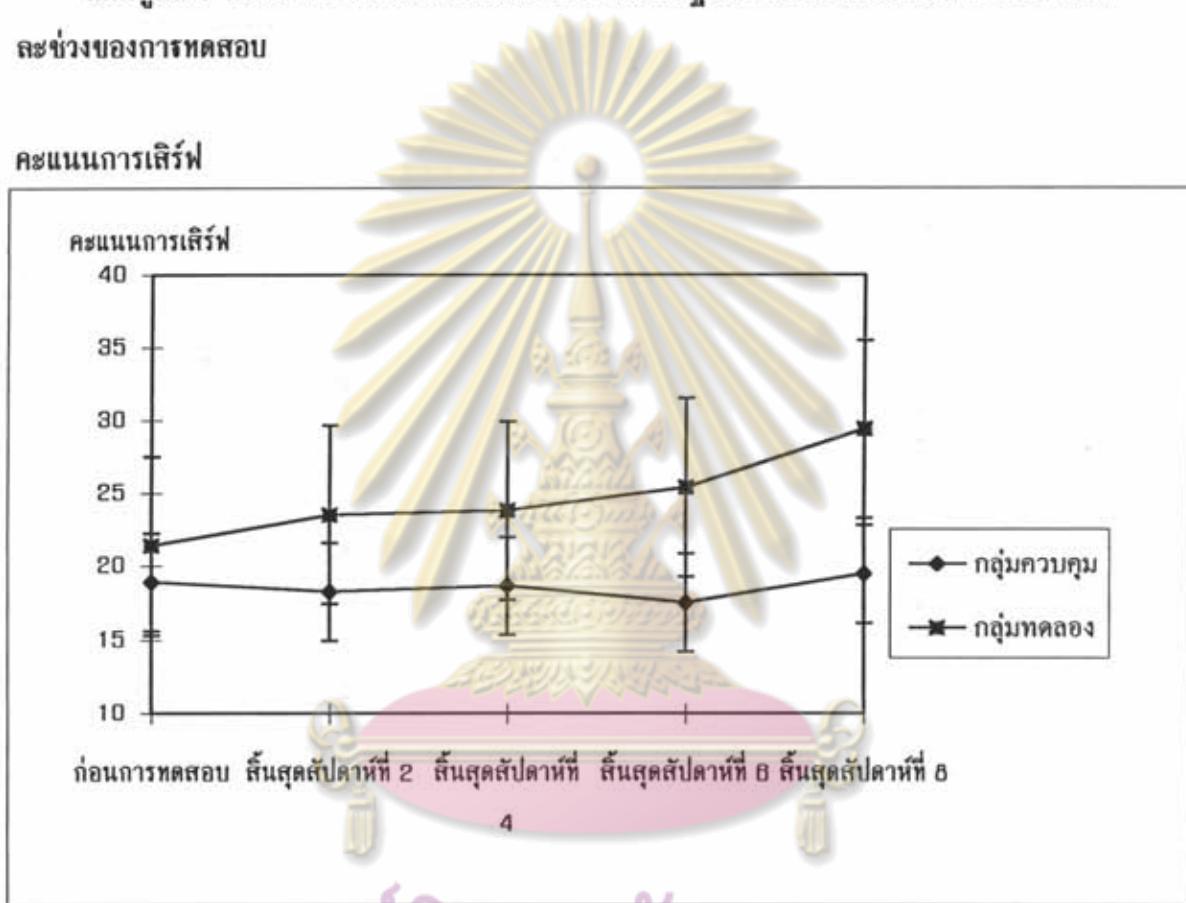
ช่วงการทดสอบ	\bar{X}	ก่อนการทดสอบ	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 4	สัปดาห์ที่ 6	สัปดาห์ที่ 8
		ทดสอบ	21.4000	23.5333	23.8000	25.4000
ก่อนการทดสอบ	21.4000	-	2.13	2.40	4.00 *	8.00 *
สัปดาห์ที่ 2	23.5333	-	-	0.27	1.87	5.87 *
สัปดาห์ที่ 4	23.8000	-	-	-	1.60	5.60 *
สัปดาห์ที่ 6	25.4000	-	-	-	-	4.00 *
สัปดาห์ที่ 8	29.4000	-	-	-	-	-

* $P < .05$ ($.05$ ค่าวิกฤติ = 3.26)

จากตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเสิร์ฟระหว่างการทดสอบเมื่อสัปดาห์ที่ 8 กับคะแนนก่อนการทดสอบ เมื่อสัปดาห์ที่ 2 เมื่อสัปดาห์ที่ 4 และเมื่อสัปดาห์ที่ 6 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05$ นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเสิร์ฟระหว่างการทดสอบเมื่อสัปดาห์ที่ 8 กับคะแนนก่อนการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05$ เช่นกัน แสดงว่าคะแนนการเสิร์ฟภายในหลังสัปดาห์ที่ 8 ของการปีกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มทดลอง และเริ่มจะเห็นความแตกต่างแต่เมื่อสัปดาห์ที่ 8 โดยที่คะแนนการเสิร์ฟภายในหลังสัปดาห์ที่ 8 ของการปีกเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่ม	ก่อนการทดสอบ สื้นสุดสัปดาห์ที่ 2	สื้นสุดสัปดาห์ที่ 4	สื้นสุดสัปดาห์ที่ 6	สื้นสุดสัปดาห์ที่ 8
กลุ่มควบคุม	16.83	16.27	16.67	17.53
กลุ่มทดลอง	21.4	23.53	23.8	25.4

แผนภูมิที่ 1 รายละเอียดค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบการเติร์ฟในแต่ละช่วงของการทดสอบ

จากแผนภูมิแสดงให้เห็นว่ากลุ่มควบคุมไม่มีการพัฒนาคะแนนที่ได้จากการเติร์ฟแต่กลุ่มทดลองมีแนวโน้มดีขึ้น และพบความแตกต่างระหว่างคะแนนการเติร์ฟของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ภายหลังสื้นสุดสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8